

može Jugoslavija mobilizirati više od des-
tina puta toliko ljudi, tako da bi onda Ju-
goslovenska vojska brojala 1 mil i 500
tisuća ljudi. — General Hatidž je u svom
izjavelju opširno govorio o modernom
opremanju u vojci, o disciplini, koja u
vojski vlada, o aeronautici, koja se raz-
vija, o mornarici, koja se stalno opunjavu-
je po jednom dobro zasnovanom na-
čelu itd. — Govorio je o vojnoj akademi-
ji u Beogradu. Rekao je da je danas
polovica njenih pilota Srbijskima, a po-
lovića Hrvata i Slovenaca. Pomorska aka-
demija u Dubrovniku ima najviše Hrvata
i Slovenaca.

Jugoslovenski kralj i kraljica posjetiti
će London. — Francuski su novine do-
bile vijest, da će jugoslovenski kralj Aleksan-
dar i kraljica Marija u mjesecu maju
posjetiti London. Tom se putovanju pi-
suju velika politička značenja.

Zračni snabdjevač Zagreb-Beograd. — Pre-
nava vijestima iz Beograda, izno je se slijede-
ćih mjeseci osvajati Beograd i mi i 500
milijuna između Zagreba i Beograda. U tu svrhu su
naručena dva aeroplana najmodernije tipa
«Junkers». Svaki bi aeroplan imao pro-
stora za 10 putnika i bio bi snabdjeven
modernim komiortom. Lijet od Zagreba do
Beograda bi trajao dva sata. Cijena vožnje
bi bila približno jednako brzini aviona
prvog razreza. Aeroplani bi prevatili i
poštu. — U savezu s tim izgradnja je narci
za putnički promet između svim jugoslo-
venskim većim mjestima, tako da bi u do-
godno vrijeme sva veća mjesta bila pove-
zana zračnim prometom.

Uspjeh naše demokratske
stranke. — Vanjska politika Jugoslavije.
— Prošle nedjelje, dne 15. o. jui, otvoren
je u Beogradu kongres Davidovičeve de-
mokratske stranke. Iz svih strana države
došao je ogroman broj strankinih pristaja.
Kongres je kratkim govorom otvorio Ljuba
Davidović. Iz njegovih govoru, posebno se
je na raspravljanje o pitanjima, a naročito
o strankinim prilikama u Jugoslaviji itd.,
kako to već bija na kongresima svake
stranke. Najvažniji i najznačajniji govor
na tom kongresu imao je dr. Voja Marin-
ković, ministar vanjskih poslova. On nije
govorio o strankinim stvarima, nego je
govorio o jugoslovenskoj politici prema
drugim državama.

«Balkan balkanskim narodima». — Mar-
inković je u svom govoru rekao, da se
današnja jugoslovenska vlada bori za novo
prijateljstvo, za svjetski mir i za oslaba-
vanje ideje Balkan balkanskim narodima
kao jedne države. On je oslovio, da je
Jugoslavija jedna od najvećih politički
država, i njezino postojanje, njezino
bratstvo, njezino sigurnost i budućnost
balkan-skih naroda u tom se sjedine na
osnovi jednakosti i ravnopravnosti u
jednakim težnjama i zajedničkim
ciljevima. Marinković kaže da bi
Jugoslavija morala u tom i drugom
smislu biti jedna od najvećih politički
država, i njezino postojanje, njezino
bratstvo, njezino sigurnost i budućnost
balkan-skih naroda u tom se sjedine na
osnovi jednakosti i ravnopravnosti u
jednakim težnjama i zajedničkim
ciljevima. Marinković kaže da bi
Jugoslavija morala u tom i drugom
smislu biti jedna od najvećih politički
država, i njezino postojanje, njezino
bratstvo, njezino sigurnost i budućnost
balkan-skih naroda u tom se sjedine na
osnovi jednakosti i ravnopravnosti u
jednakim težnjama i zajedničkim
ciljevima.

BURZA.

Dne 18. januara 1928. moglo se je u Tr-
stici kupiti li prodati:
1 amer. dolar za lira 18.90; 1 engl. ster-
linu za lira 92.15; 100 franc. franka za
lira 74.35; 100 švic. franka za lira 364;
100 holand. forinti za lira 762.50; 100
njenj. maraka za lira 450.50; 100 čehoslov.
kruna za lira 56.05; 100 austr. šilina za
lira 291.50; 100 jup. dinara za lira 33.35.

PODLISTAK

Izgubljeni

(Nastavak 2.)

Brodolom.

Jedan sat kasnije otišla je tako uzbuješ-
njela, da je izlaz na palubu postao i samim
naručnikom opasna. Izložena komom udar-
cima mora «Florida» bila naprijed
bacana ču na lijevo čuo na desno. Simo-
vračujući se u dubine, nekoliko poleme ta-
lase, grabila bi silnu množinu vode, koja
bi se uz veliku buku odbijala o vrata i
sve zatvore, a onda se u ogromnim sla-
bilima rusila u vodu. Boka, Casinelli,
svak u svome platnenoj nepomoćnom
odijelu, jedva su se držali na mostu.
Nastade neko. Uzasu grube otuje pridru-
žilo se još i crni marš. Ladja je ipak
naprijed slijedeći uporno svoj pravac
zapudila rub aljevinih naslaga. Dok se taj
rub proće, nego se čuo neki huk, a onda
zakretno ravno prema sjeveru ni ugušni se
strahotni orkan.
Kad bi prema jutru, zapovjednik «Flo-
rida» stidje u komoru, da još jedanaht po-

Domaće novosti

Jedna knjiga, prijateljska slava. —
Naš pjesnik i prijatelj, g. Rikard Katali-
nić Jeretov slavio je 8. o. m. svojom
pedesetdesetdevetu godišnjicu. Tom zlo-
dom priradili su mu njegovi najbliži
prijatelji u Zagrebu večeru, koja je
prošla u najtoplijoj sruđačnosti. Pročitani
su pozdravi dalekih prijatelja i izre-
čene zdravice, u kojima se iskreno i
toplo uznosilo čovjeka, koji je svojim
radom i životom zaslužio da ga cijeli
narod diže i slavi.

Pozdravima i čestitkama omiljelom
pjesniku pridružujemo i mi naše uz želju,
da nam ga Bog uzdrži još dugo čini
i zdrava!

Jedna Radetičeva knjiga. — Sigur-
no nema jednog našeg čitatelja, koji ne
poznaje Ernsta Radetiča. Ko se ne bi
sjećao Radetiča, koji je u našim podli-
stima napisao bezbroj lijepih stvari?
Kroz par je godina on svojim majstor-
skim perom, u ugodnom dijalektu po-
rečtine, pisao u «Istarskoj Riječi»
priopovjesti i crtice, koje su se čitale s
ugodnošću na svim našim istarskim
kućanstvima, koje su svima ostale u pa-
mćenju, jer su bile uistinu lijepe.

Radetič je od nekog vremena usatio,
niste ga više srećali u našim podli-
stima. No, on je svejedno radio. Sprema-
je svojim oduševljenim čitateljima
jedno lijepo iznenađenje. — Jednu
knjigu, i čto, pred par dana ta je nje-
gova knjiga odštampana i izišla. Zove
se: «Kad se užge mlada krv» i druge
istarske pripovjesti. U njoj su sakuplje-
ne sve najlipe stvari, koje je Radetič
napisao u dijalektu za naš list, no
u knjizi nisu štampane u dijalektu,
nego su preradjene, uljepšane, usavrše-
ne i to u književnom jeziku. Kud i ka-
mo lipeše nego prije. Osim tih prer-
adjenih pripovjesti ima u knjizi i novih.
Knjizi je napisao predgovor naš av-
važni književnik Rikard Katalinić Jeret-
ov, a zatim slijede ove pripovjesti:
— Kad se užge mlada krv; — Naša učite-
lja; — Pokora Ive Kapelana; — Veli-
ki i mali; — Majka; — Budnje voće; —
Sviratnja; — Dijete ljubavi; — Pratar
Baba.

To su lijepe pripovjesti ukrašene sli-
kama od Milka Bambića. Nastovni list
nacrtao je prof. A. Sirik. Vjerujemo, da
ovo Radetičevu knjigu nije potrebno
preporučivati, jer će svi nastojati da
je kupe, ali uza sve to preporučamo
našim čitateljima, da je naručie što
prije, jer je naklada malena, pa bi mogli
zakasnit i ostati bez jedne vredne
lijepe istarske knjige. Knjiga «Kad se
užge mlada krv» naručuje se na
slov: Amministrazione del «Istarska
Riječ» — Trieste, Via S. Francesco
d'Assisi 20. Cijena je knjizi 3 lire, a sa
poštarinom 3 lire i 50 centezima.

Zagonetu u kolektaru za god. 1928.
— Naš narodni kolektar za istru «Frana-
i Jurina» već je sav rasprodan, a
ipak je na upravu «Istarske Riječi» do-
šlo vrlo malo riješenja tih zagonetaka.
To je radi toga, što su zagonetke u ovo-
godišnjem našem kolektaru zaista te-
ške. Da bude pak čim veći broj natjecate-
lja ovima javljamo da se mogu natje-
cati za raspisane nagrade ne samo
oni, koji riješe sve zagonetke, nego i
oni, koji riješe barem nekoje. Tako na
primjer ne treba da budu riješeni svi
homonimi, ili koja druga zagonetka.
Keži si možao riješiti, one i pošaljti.
Uzeti ćemo dakle u obzir i djelomično
riješenje. Naravski da će prednost imati
oni koji sve zagonetke dobro riješe

gleda na kartu i izračuna položaj ladje.
Pošto je time bio gotov, uzdahao kao od
neke velike olakske:

— Sad je sve u redu. Ladja mož-
da neće biti sjevera, ali neće biti zapad-
na. To se prekide. Slušajmo mi je oko palo
na drugu jednu kartu, na kojoj je crve-
nom bojom bilo naznačeno nešto, od čega
se kapetanovo lice u isti mah smrsklo.

— Opet nekakva podtina morskak.
gjavio neke nosi. Mora da smo joj blizu i
ako naskoćimo na nju.
— Kad je čuo, oči su mu zasvijetle
nedovršeno. Ustajao je zvanijeje nedovr-
šeno. Ustajao je jednog strašnog sudara s
nekim napola potopljenim koritom, par-
obrod puče i naglo stane. Voda je počela
da ulazi u nj. Kad su ladju talasi digli, i ona
legla na drugi bok, kapetan izdado zapo-
vied, da se otvor na drugoj strani privrem-
eno zabusi, što je vrlo teško islo, a nje-
govo imalo ni pravog uspjeha, već što je tek
za prvi čas spriječio, da voda ne ulazi
u utrobu broda onoliko silom. Položaj
je bio strašan, ali «Florida» je još odolje-
vala. No kad se pokazalo prvo svijetlo
dneva, vidio kapetan da broda nema
spnsa. U unutrašnjosti bila je prvobit-
na razreda bio je razmjerno još prilično po-

pa zatim oni, koji se najviše budu pri-
blizivali pravilnom riješenju.

Sva ih djelomična riješenja možes
poslati na upravu «Istarske Riječi» do
1. marta 1928. Koji su ih razblijali glavu
sa zagonetkama, pa ih riješili, nek po-
kušaju sreću, ne bi li dobili nagradu.

«Frana i Jurina» rasprodan. — Ko-
ledar «Frana i Jurina» za godinu
1928. već je sav rasprodan. Ne možemo
dakle da udovoljimo brojnim novim
naručbama. Onima, koji su nam nove
već poslali ubijeziti čemo za buduću
godinu ili novce vratiti ili upotrebiti
za kakvu drugu naručbu, ako dotičnik
to odredi.

Aca Milošević. — Javljuju nam iz
Škopla, da je tamo umro naš odlični
prijatelj g. Aca Milošević, direktor li-
sta «Južni Privrednik», sekretar Trgo-
vačkog Udrženja i Narodne Odbrane.
— Pokojnik je bio još mlad, imao je
tek 35 godina. Odlikovao se je plodo-
nim nacionalnim radom, pa je zbog
toga u svom kraju bio poštovan. —
Po svojoj je smrti ostavio ožalošćenu
udovicu i brojnu rodbinu. — Neka mu
je pokoj vječni, a njegovima naša iskre-
no sautešće.

Javno sabiranje novaca — zabranje-
no. — Generalni tajnik fašističke stranke
on. Turati obavjestio je pred nekoliko
ko dana sve fašističke pokrajinske vla-
dnike, da je po nalogu predsjednika vla-
de on. Mussolinija strogo zabranjeno
svako javno sabiranje darova. Ako je
u jednom kraju zbog posebnih prilika
apsolutno potrebno javno sabiranje
novčanih darova, onda mora pokraj-
inski fašistički tajnik predložiti zato
mogućim lokalnom tajniku, koji odre-
đuje koliko će se vremena sabiranje tra-
žiti. Generalni tajnik sveti će također
i kontrolu nad sabranim novcem, da ne
bi taj novac bio upotrebljen u druge
svrhe, mjesto u one, za koje je bio sa-
bran.

Sjedinenje općina. — Vlada nastoji,
da što više može smanji broj općina.
Općine mogu stoji. Uslijed toga se
u zadnje vrijeme mnoge male i blize op-
ćine udružuju. Tako su pred nekoliko
dana kr. dekretom udružene općine
Rihenberig i Smarje u jednu općinu
Rihenberig. Općina Podkraj udružuje
se s općinom Čala, a Godovič s općinom
Črni Vrh kod Idrije.

Novi lovski zakon i naši krajevi. —
Kako novine javljaju bio je nedavno
parlamentu predloženi nacrt za jedan
novi lovski zakon. Po tom bi se zak-
onu u našim krajevima loj znatno pro-
mjenio, pa je stoga savez lovaca Julij-
ske Krajine poslao ministru za narod-
no gospodarstvo jednu molbu, kojom
molbi da bi za naše krajeve ostao stari
lovski red. U njegovom slučaju neka bi
se stari red malo pomoliošio ili popra-
vao. Taj stari lovski red najbliži je
pravu našim prilikama. Ministar je na
ovu molbu odgovorio. U svom odgo-
voru kaže, da se po jednom članku zak-
ona novi lovski red, koji će se doskora
uvesti, ne odnosi na nove pokrajine.

Orbnici i dozvole za trgovine. —
Prema novim odredbama ministarstva
za narodno gospodarstvo, nije potrebno
da mole trgovački licencu, a ni ti da
plaćaju trgovačku kauceju obrtnici,
krajoji, postolari, modistkinje itd., koji
rade samo po naručbi svojih mušterija,
a za svoj rad rabe sirovine kupljene
kod trgovaca.

Moraju tražiti licencu i moraju pla-
ćati odnosnu kauceju one krojačnice,
modni saloni i postolari, koji prodaju
na malo, pa ako i u vrlo malim količi-
nama, općinstvo one sirovine, koji su

potrebne za njihovu industriju. Na pri-
mjer krojač, koji prodaje tkanine, po-
stolar, koji prodaje kožu itd.

Oni obrtnici, koji su već platili kauceju,
a po ovim odredbama nisu dužni
plaćati ih, mogu nove natrage dobiti,
ako se na blagajni, gdje su kauceju po-
ložili, prikažu s jednim uvjerenjem op-
ćine.

Živinski sajam u Šapjanama. — Po-
stajak općine Jelsane javlja, da će se
sajam za blago i drugu raznovrsnu ro-
bu, koji se u Šapjanama održava od ju-
nija 1927. od sada unapred održavati
svake prve nedjelje u mjesecu.

Istarski boksiti. — Pred nekoliko da-
na objavio je dr. Marjo Petronio u pe-
riodičnom vjesniku, što ga izdaje u
Parizima kreditni zavod za obnovu Ven-
ecija, jednu studiju o rudnicima boksita
u Istri. U tom članku dr. Petronio naj-
prije piše o boksitu, o rudnicima bok-
sita upuće, te o velikoj vrijednosti, koju
ima boksit u industriji aluminija.
Specijalno se bavi istarskim boksitom,
pa o njemu piše dosta opširno. Po tome
članku donasmo i mi neke podatke o
istarskom boksitu.

U tom članku kaže dr. Petronio, da
je istarski boksit (naročito onaj, što se
kopa u okolini Šumberga) prvklasni.

Istočno od Raše protežu se nalazišta
boksita od poznate zone ugljena pa na
sjever do Šumberga i Svete Nedelje.
Boksit je dobro razvrstan, a leži tik
pod zemljinom površinom. No u tom su
kraju prometna sredstva slaba, pa se
rad ne može s uspjehom voditi. Usko-
tračna i zračna željeznica, koje su u
svrhu prevoza boksita bile uspostave-
ne nisu odgovarale prometnim po-
trebama, pa se je rad morao potpuno
obustaviti.

Na desnom brijegu Raše naslage su
boksita još i jače. Te naslage protežu
se u susjedna nalazišta oko Zunija i
Sv. Petra u Sumi. Te su naslage is-
koristivale mnogo za vrijeme rata, po-
godivale su tome i prometne prilike.
Blizu je naime željeznička pruga Pula-
Horpelje.

Na boksitu najpoznatiji kraj nalazi se
u sjeverno-zapadnoj Istri, a graniči na
sjeveru s rijekom Mirnom. Boksita ima
naime mnogo oko Višnjana i Vižnada.
Taj kraj ima za iskopavanje dobre o-
kolnosti. Onuda naime prolazi usko-
tračna željeznica Trst-Poreč.

Osim to zone boksita poznata je i zo-
na Motovun-Buzet. No tu iskopavanje
nema do sada neke posebne važnosti.

Zanimiva je povjesna činjenica da je
pod Sovinjakom g. 1808. bila uspostave-
ljena tvornica zelene galice i galuna.
Tamošnje naslage obiluju naime na
vapnu. G. 1855. je ta tvornica izradila
1500 kvintali galuna i 412 kvintali gali-
ce. Kasnije se je proizvodnja pogoršala,
tako, da je 1870. tvornica prestala raditi.
Ustila ju je konkurencija moderne ke-
mijske industrije.

Boksitne naslage protežu se i s onu
stranu Mirne do Novigrada i Umaga.
Boksit je otkriven i kod Bresco, a tak-
odjer i na Puljsini, kod Lorobrike.

Bogatstvo svih istarskih naslaga ra-
čuna se na 5 milijuna tona. To je izraz-
ito čimno površno. Vjerojatno je vrijed-
nost tih naslaga dvostruko veća, jer se bok-
sit nalazi mnogo dublje nego li ga do
sada iskopavaju.

Boksitne naslage nisu ograničene sa-
mo na istarski polotok, nego se na-
stavljaju i na otocima Krku, Cresu, Ra-
bu, a takodjer i dalje u Dinarskim pla-
ninama, koje izvore s Istrom i po Petro-
nijevom mišljenju jedno geološko jedin-
stvo.

Nadzornik prihvati:
— Slusajte, Barize, ne ču da imam vs-
tu smrt na duši. Bila bi to za mene olak-
velika griznja savjesti. Izjavite me tu-
nuke!

— Do glavo!a, što mi je stalo do vas-
duše? — odgovori napušteno porugliva-
glavom. Skinite mi što prije lance ili
dijte. Vase drugo ime imalo zalavno-
gospodine Tompson!

ZAVOD Dra. BONCINA-FINETTI
Trsat - Via Fabio Filzi 23
Primanja: od 10 do 12 i od 15 do 17

Radikalno liječenje: ŠIATIKE (BEDROBOLJE). Liječenje traje samo 3 dana. - Uspjeh zajamčen. Bolesti mišića na prsima i u bokovima.

DOPISI

IZ RIJEKE.

Treba uzeti vrijeme onakvo, kakvo jest. Manje riječi - više djela. - Argentinsko meso i bonkulovski želući. - Kriomčari dobili po prstima. - Pomor žena. - One tri.

Jedan tršćanski list, koji je već i do sada o Rijeci pisao mnogo, piše, da se o Rijeci previše - piše. Vrlo rijetki da su oni, koji znaju, što hoće, svi ostali da trube u vjentar i da ponavljaju uvijek jedno te isto: prije rata uzvilo se ovotoliko, prije rata uzvilo se onoliko, prije rata ihuali smo ovo, prije rata činili smo ono - i sve tako. A pri tom se zabavljaju na ono najglavnije: na rat, koji je pobijao toliko svijeta, razorio tolika carstva, upropastio toliko narode, oslromašio toliko gradove. Uzalud je, veli onaj tršćanski list, spominjati, što je bilo, i kukati i jadikovati. Rijeka će i dalje živjeti, to se razumije, da hoće, ali ne treba da to bude na ovaj stari, nesudbini način. Živjet će, iako na nekoj drugoj bazi, ali ni novu bazu treba stvariti, i nove puteve otvoriti, a ne čučiti na starim, već pravom obratnim stazama i čekati, da se no novo opet ono, što se je negda bilo i propisalo.

Nesto lijepo kazao je i naš Nino Host onima dolje u Opatici. I oni tamo pišu i pišu i pišu. I sve što više pišu, sve im manje gosti dolaze. A zašto to? Zato, što ljudi zabavljaju, da gdje ima više čukul, tu ima manje gosti. Zato se preporučuje, da na mjesto riječi - dodje već jednina rad, odmilan, trijeziti, da na tom radu uspostave ljudi, osobito oni, koji su najbliži ljudu najveće koristi, i sve tako. Reklame treba, reklame i reklame. I zabava treba i raznih drugih privlačivosti, a zato treba posebne odmore i odmore, koji će umjeti čiti i tolikim drugim stvarima da doskoče - sami a ne da čekaju, i će im i to učiniti sami. Ilim je, kako se je i ovih dana priznalo na otvorenoj sjednici, učinio već mnogo, pa ako i vode svi putevi onamo i odatle, ima ih još drugih, koji treba ovdje da dovodu strance, što je za sada najglavnije. Medjutim, kako čitam u "Vedettu", otmisni su odbori već obrazovali, i sa se nadaju, da će stvari od sada ujediniti drugim pravcem.

Ista "Vedetta" prigovara i onima, koji se tuže da je život skup. U svom velevažnom članku, "Un importante problema alimentare", pišu spomenuti listi: zašto se, na prilik, riječani ne brane slednjima, argentinskim mesom? Tim se mesom brane milijuni u drugim dijelovima svijeta, ne bi i Riječani? Neke vele, da julia od slednjog mesa nije dobra ni tečna, što nije istina: julia od argentinskoga mesa, veli "Vedetta", izvrsna je, samo treba paziti da ne izmakne krv, koja da forbi daje neki posebni gusaš. I gusaš da je izvrstan od argentinskoga mesa, samo da treba i tu da se pazi, da se ne izgubi krv, koja i njemu daje onaj neki posebni čar. Heči će tkod, da u argentinskom mesu ima mnogo masti. Nista zato: kome se mast ne dopada neka je izvadi žlicom i neka je pomalo sprema u kakvom loncu. Ta mast pomiješana s maslom i sa svinjskom masti daje izvrstan začini za krumpir, šarlat, i druge itd. U jednom riječi: argentinsko meso klijuč, koji ti najviše mogao da riješi problem prehrane našega grada.

Tako misli "Vedetta". No mene je sve strah, da će ova njezina predika o slednjem mesu ostati glava vapajućega u pustini. Naši riječki želući odvise su delikantni, da bi se mogli tako lako da izlože tim novim eksperimentima. Dvije hiljade godina raznih bifekca, burzozilica, filicica, temfana i raznih drugih nečena, tako su proširile naše riječke utrobe, da ni ne bismo ni dva puna dana mogli biti bez naših omuljica, strakula, i drugih dijelova pitomoga i divljega, ali svežežega mesa. Sva-

ki narod ima neku svoju posebnu karakteristiku; nasa karakteristika je - frisko meso. Čast argentinskomu, mi ćemo ga uvijek rado lvalhati, ali držat ćemo se onoga friskoga. Dvije lire više, ali, da je - frisko.

Gradu se govori mnogo o nekome krupnom kontrabandu, što je izvršen u Luci Baroš. Tri teška kamijona nakrcana svilom i raznim drugim tkaninama prekrana su na sušaku stranu od prištana Cagni. Prokriomčarena roba prevezena je potajno na Kolodvor, ukrcana na vagone upućena u Zagreb. Medjutim neko je na vrijeme izvjestio o tom zagradačkoj vlasti, koje su robu svu zaplijenilo, i protiv krivaca zavele postupak, tako da ne će nijedan od njih izbjeći pravdi. Kad čovjek prosudi ovo, kako treba, mora da dođe do zaključka, da za svu ljudi i u ovom dvadesetom vijeku još uvijek velike budale. Izgubi se s državama i privatnim novcem, tiraju se sa zakonom, žive na vlasti, na obraz i na moral sve u misli, da će oni nadmudriti sve i svakoga, obični zakon i one, koji zakon provode, i da će kraj svega toga uspjeli u svojim lupešinama. I to baš u ovo naše vrijeme, gdje je policija tako organizovana, da već i zidovi imaju oči i uši. I stoga je na znanju jesu i oni ljudi, što ovako budale zate što su nepošteni ili sua nepošteni zato, što su budale. Svakako na njima se vješto obistinjuje ona: zakleta se zemlja raj, da se svake tajne znanju.

Ljudi, ako već ne možete liho ne čete da budete pošteni, kako to lijepo Bog zapovijeda, gledajte barem da ne budete budale. Jedna zlosna vijest za žene. Prema najnovijim statistikama provedenim u nekim kulturim zemljama Evrope izlazi, da u posljednje vrijeme umiru žene u mnogo većem broju nego li prije. Uzroci? U prvom redu: kralice sukunje, gola prsa i goli lakti. U drugom redu: pušenje. Stručnjaci dokazuju, da će do deset godina umirati još više žena, jer da se pretjerano lakim odjevanjem i pušenjem njihov i onako slab organizam sve više slabi.

Kad smo već na tome, jedno je, što mi se čini izvanredno čudno. Ima na hiljade i hiljade muskaraca, strastvenih pušača, koji su uvjeli da je pušenje nesano. Stoga su zdravlje i za džep, nego da je i jedno, na stoga iz svih sila nastoje, da od pušenja odvuku. I dok oni u tome uspijevaju, eto ti njih - žena - koje se trude i miče, i "stunjiho nadimlju, samo da mogu u društvu a valjda i kod kuće, potrošiti nekoliko lira na dan na duhan, a pri tom i ispljučkati ponešto onih svojih i onako nevjolkih pluća.

I još nešto: prije, kad bi se žensko dijete redilo, pa ako bi imalo nogu malo krive, mati bi odmah postavila u "žes" ili u željeza, da se izravna. Sada pak čine dvojke sve moguće, da svoje noge nakrive, da mogu tobože lakše i ljepše plesati one neke indijanske, divlje "cerkstone" i druge njima slaba hopsutja. Vele, da će tako moći. Recimo radije: crna pamet, pa predjmo na one tri:

Došla k Juricima u posjete neka gospođa. Juric stane predu nju pa će joj: - Pokaži mi jezik! - A zašto, da ti ga pokažem? - u čudu će gospođa. - Zar, jer mama veli, da ti je dug kao kravi nog. Ona druga: - Ima na hilječi sretnih ljudi. Juče se u jedan njih lvalio na Korzu, da njemu ide sve kao po loju. Stoga započne tu da sretno svrši, komogod postavi novac, tu da ga i nadje i sve tako. Nalo će mu jedan njegov prijatelj, koji ga je pažljivo slušao: - Kad je tako, a ti meni posudi dvije tisuce lire. Ako si tako sretan, kako govoriš, da jesti, one će ti si sigurno biti vraćene...

Barizon ublaži svoj glas: - Slušajte, Tompson! Ostaje nam desetak casaka života. Nastojte, da za to kratko vrijeme ne budete sa umom tako tvrdi. Nadzornici ponavljase bez prestanka: - Moja Suzana nije nikako lijela, da krenem. Pravo je govortia, da me više ne će vidjeti nikada...

Barizon se nakrivise usta na poturgljiv svijet, ali pogled nije ni časa skidao s mjesta, gdje je čamac zamelo more. Najednput se trže. Izmiedju valova pokazao se nekakva ljudska podoba, što se s mukom borila protiv morske sile. Barizon se u jedan mali ozre oko sebe i opazi tu na dobivatu spravu za spasavanje. Navuče je na sebe, jedan kraj uzeta zadržu, a drugi prvi Tompsonu i reče: - Aida, rastrijeznite se i budite pripravni! No Tompson zakopau u svoju misao, ni je ni vidio ni slvarao ništa. - Gdje je? Što? Kako? - Pruhajte se, Božji čovče! Zar ne vidite onaj ženu, što se tamo s valovima bori? (Sljedi)

Ona posljednja: Sudac optuženome: - Kako to? Kad su vas uhvatili, vi ste sami priznali, da ste orobili dućan i nahulitali čuvara, dok sada evo sve nijecete i tajite.

- Jest, gospodine suče, ali ja sam otada dobio jednog vrlig advokata, koji me je opterio, da sam čist i nedužan kao najblijih lilijan...

IZ VODICA. Mi kupujemo zvonu. - Crkva bez svećenika. - Ostavile su nas učiteljice.

Za vrijeme velikog prošlog rata uzeta su nam bila, kao i drugim selima iz našeg zvonika zvonu u ratne svrhe. Prije rata mi smo imali 3 zvonu. Bilo je ugodno u ona prošla vremena slušati ta naša draga zvonu, kad su nas zvala u crkvu, kad su nam zvonila podne, Zdravu Mariju itd. Vojška nam je rekivirvala dva zvonu. Ostavile je Vodiceama ostala samo jedno zvonu. No zvonu, sirotino i samotno, koje zvonu ko da tuži za svojom dragom braćom srebrnog glasa.

Već toliko godina stoji ono naše zvonu samo. To pomalo i nas rastužuje, pa smo odlučili, da ćemo po što po nabaviti još 2 druga zvonu, onakva kakva smo imali i prije rata. To će nas stajati, ali mi smo to odlučili strogo, pa što Bog da.

Novara nemamo gotovih, ali mi nismo izgubili glasu. Odlučili smo prodati dva komada bukove sume, a nešto smo novca i medjusobno sdrali. Poslali smo već ličevanosti 3500 lira. Toliko će nas naimo zvonu stajati. Za druge troškove morati ćemo se opet na nekoji način pobrinuti. Slagom se mnogo može. Eto, doskora ćemo imati i zvonu.

Mi se Vudifanti dosti brinemo za poljevanje našeg sela. Pred dvije godine popravili smo crkvu i župni stan. Na žalost župnika nemamo. Od kad nas je zapustio veleć. K. Ančić, k nama dolazi da misli veleć g. Inat iz Bresta, i to svaki mjesec jedna jednaput. Već smo više puta molili, da bi se i nam dao župnik, ali nam ga još ne daju. Teško je seli bez dobrog duhovnog pastira. Ne znamo do kada ćemo ova-ko ostati, kao izgubljeno slado ovara, koje lita bez cilja.

U ve zadnje dane ostavile su nas i naše dosudane učiteljice gg. Kovačić i Tomasići. Mi zalimo za njima, jer su se marljivo trudile oko napredka naše male djece. To smo za vrijeme njihovog boravka kod nas opazili, i najbolje smo se osvjedočili, da su ih djeva ljubila, kad su nas ostavljale. Na sastanku su djeca za njima plakala. - Vudifanti.

Franina i Jurina

Fr.: Ča biš ti, Jurino, rekai za ovo mlado leto, kako j' pošlo? Jur.: Bi reć da dobra. Fr.: Po čem to sudiš? Jur.: Najprvo po besedah, ča su ih ovi dni svi ministri od ovega sveta spruzili. Fr.: A ke su te besedi, keh su to spruzili? Jur.: Besedi od mira. Svi čisti, koliko ih je svih Bog dal, navešćuju samo mir, mir i mir. Fr.: Viš, to je lepo! Ča i Amerika? Jur.: Ona najviše. Ona bi otela, da se jednaput za vavek prepovedu sve gverci. Fr.: Bog njoj daj zdravlje, to je, kako da je mane poslušala. A ča govore drugi? Jur.: Kako Amerika maši, oni optevaju. Mir s vami - Amen! Kamo ćeš bolje! Fr.: Tako i trebe! A ča govore boljše-viki? Jur.: I oni bi oteli mir, ma ja ne znam, kako te od njega. Oni su puno tega zmešali, pak dokle se sve to stavi sopot na red, bit će posla vruga i pol. Fr.: Ja - s njimi je mučno črešniji zoba, zać njim nikada ne znaš pravu segtu. Ma ča se ni i pred malo dan gore na Baltike mir na kapice tresat? Jur.: Aj je, mej Litvam i Poljskum, i to sve sporadi nekoga grada Vilni, kega sada imaju Poljaki, ma kega bi oteli imet Litvani. Fr.: A koliko je teh Litvani?

a svemu ste krivi vi s onim vašim prokletim brbljanjem. Osm ihilje devlje na parohodu ne bišase više ni žive duše. U daljini vidjela se dva čanica, kreata ljudi, bacana valovima, da ih biljase strah gledati. Freć, nagladi, ko je već udaljeno neko stajalo na obali i naglo je odmicnuo za onim pravcem. Tompson gledao je za njim pun ocaja i govorio: - Eno, nestaje nam i posljednje nado u spas! Barizon promatraše pažljivo krilki čanicae pa reče: - Ali čini mi se, da ona naša izgubljena nada nije baš bogzna kako čvrsta. Nego svejedno, Tompson. Ne plasi to se, ja sam tu, s vama. Još se nije desilo, da bi se čovjek odsudjen na smrt utopio. Ja se nadam, te ću umijeti sve tako učiniti, da jednog dana opet ugledate vašu ženu i djecu... Nego, gle! Koji je on glavot Bogodilo se, što sam već rekao.

Treći čamac, posto se u taj mah bio popeo na jedan ozonac, lital, spustio se u bezdan i više nije mogao, da se izvuče ispod vode, koja je je sa svih strana zaslula. Tompson i Barizon gledali su duzo onamo... Ništa: ni živ ni mrtav niko se ne pokazao na površini.

Proti REUMATIZMU kostobolji, lshijasu, natečenim zglobovima, protu ukočenim žilama probadanju upotrebljavajte „ALGU“ Pomogla je hiljadama mora i Vama Dobiva se u svim ljekarnama L. 5 flaša Priredjuje i poštom razasijlje: Laboratorij „ALGA“ Ljekarna D. Budak, Fiume

Jur.: Malo — jedan milijuni i pol — još ne znam, ako j' to toliko. Da se j' samo ča vnzalio, morda bi bilo sep' prišlo do jednoga velega rata.

Fr.: Pak ja za tako matu zemlju, kako je ta Litva?

Jur.: A ča ni morda zadnji veli rat nastal čiču jedne levolveradi?

Fr.: A tet je?

Jur.: A kada j' ono jedanput jedan Franček razbil Inglezu pipu, ča se nisi morda zaradi teku Inglezu tekli s Frančeci puvoh sedam let?

Fr.: Ma ča pravo? Ala i z ljudi! Kada te pak jedanput malo pameti storit! Je to prilika, za tako male stvari prolevat' toliko krvi!

Jur.: Tako je bilo od početka sveta, i sve me je strah, da će bit sve dotle, dokle ljudi budu ljudi.

Fr.: A ča misliš ti, Jurino, te pak ljudi ostat zavake ljudi?

Jur.: To ako ih vuk ne pojli.

Fr.: Skoda! A ča govoriš ti, Jurino, za ono strahovitu zimu, ka se je bila o Božiče prošla po celem širokem svete?

Jur.: Ja mislim, da je ono jedno zlamenje, da čemo va ovom te svet dobri lestin. Bel Božič — zelen Vazam. Zelen Vazam — gizardvo leto. Ča ćeš bolje.

Fr.: Nekam te dragi Bog usliši! Ter mi ne pitamo puno. Malo sunca va prolće, malo moči va lete — i Bože pomozit!

Jur.: A ča će ti ni sunce ni moča, ako mi zdravlja. Zdravlje je glavna stvar.

Fr.: A je —! Teško ti ga onemu, ki ga nima. Nego — ne budi Bogu pod nos, do sada se ne moremo potužit' puno na boli ni ja ni ti.

Jur.: Ti ne — ma puli mauc ni sve čagod va rede.

Fr.: A ča čekas? Zač ne greš duhoturu, da te malo pogleda?

Jur.: Bil sam, i rekai sam tu sve.

Fr.: No, a ča si mi to rekai, ako se sme znat?

Jur.: Rekai sam tu, da mi va želuce neč kruli.

Fr.: To da i mane.

Jur.: I da bim vavek jil.

Fr.: Bim i ja.

Jur.: I da sam jutro jedan sam na se, a zaplno na cel svit.

Fr.: Jušto kako i ja. Pak ča ti j' odsudit?

Jur.: Svega me j' dobro popijal i najzad odsudit, da je to jedna jako grda bol.

Fr.: A je ti rekai kako se zove ta grda bol?

Jur.: Rekai je, da se ta bol zove: «Zepopravnitnis»...

Fr.: Kako zlozija?

Jur.: «Zepopravnitnis.» I dai mi je jednu hartu, da neka valje tečem s njum va lotariju.

Fr.: Ča?? A zač ne va špicjariju?

Jur.: Zač onakove boli, kakova j' inoja, da se leče samo va lotarije. I ja sam šal i pokazai sam tri lumeri, keh mi je dai duhotur.

Fr.: A si ča dobil?

Jur.: Sam — tovara.

Fr.: I tako se ona tvoja bol još ne da ča?

Jur.: Kako ni kuga s Carigrada.

IZ VELIH MUNA.

Blagdani - Pošta - Neumjensne prigovaranje.

Na ovaj našoj hlači visini proveli smo božične blagdane dobro i veselo, kakvin se veseljem uopće provadjaju ovi bladani. Nismo imali nikakvih bučnih zabava ni plesova, ali smo se u duši veselili, slavčiv uspomenu rođenja Boga — Čovjeka.

Drago je nama svima, kad čitamo u novinama o prilikama u našem selu, pa i ovom zgodom javljamo vam naše novosti. U prvom je redu pošta. Dosada je postom upravljala jedna domaća gospođica. Njezin službeni nismo bili nimalo zadovoljni. Bilo je raznih pritužaba, a osobito sa strane onih, kojima je stizavano novac. Ona ih je često kasno i dosta malo isplaćivala. Valjda su te pritužbe došle i do usiju postanskih vlasti, jer je jednog dana došao ovamo iz Pule jedan postanski nadzornik i ustanovio neuredno poslovanje naše postarice. Posljedice je bila ta, da je postarica morala odmah se svoj službe, a na njezino mjesto je došao novi postanski činovnik. S njim smo dosada zadovoljni, jer savjesno vrši svoje službu. Na badnjak naš župnik nije išao po kućama da blagoslovi kuće radi tjelesne slabosti. Radi te njegove bolesti i nemogućnosti čula su se po selu neke pritožbe, protiv nekolicini, kao da su te ovi išli u protiv nekolicini na biskupiju, da župnik nije sposoban da vrši svoje dužnosti. Na ta prigovaranja ni velimo ovo: svaka kuharica neka gleda svoje lovnice i neka se ne briga za tuđe poslove. Mi se brigamo za gospodarske svoje poslove, koji su nam glavni, a svaki zna što ima da radi, zašto je plaćen i namijenjen, pa nama nije potrebno da na to raznim putevima druge posjećamo.

IZ ROČA.

Naš novi župeupravitelj.

U dopisu iz Huma bilo je javljeno o odluci naših vjehovog župnika vj. gospodina Mate Kurelića iz Novake. Gospodin Kurelić vršio je službu i u Roču, jer smo dugo vremena bili bez svoje župnika. Sada nian je došao jedan mladi župeupravitelj. On se je najprije zamjerio našim djeverkama. U zvanjujima onih osudljivo je nedostojno potpuno nepovjerenje i upozoravalo na pogubne posljedice. U kući božjoj zahtjeva da budu svi čedni, kako se i dolikuje svetom nještju.

Naš novi župeupravitelj ukimno je bez ikakvog razloga jedan naš liječnik i svečobitelj, običaj bez kojega nema božične radosti ni svečanosti pomenice, a to je pjevanje «I sei vrine godišta». Kad se je čitava crkva spremila da punim grudinama zaori kao uvijek dosada u svetu pjesničnu zabavilju sa orgulju i na njima pjevajući s jedinom latinskim pjesmom po najveći stari «I sei vrine godišta». Ljudi su ostali u zvanjujima, promjenom, pa je vrlo malo ljudi i šlo ona otera. I j. prikolazilo i cijelovalu sliku Djeteta. Neznamo, da li je ta promjena uslijedila odredbom biskupskog ordinarijata, naših ili viših vlasti ili pak samovoljno župeupravitelja.

IZ KRNICKE.

Kako je kod nas.

Nama je vrlo drago latu u našoj novini čitamo dopis iz našeg sela, pa se eto opet javljamo.

Kako je kod nas? Pa eto živimo, ali to je važno: kako? Ono što smo rekali došlo je došla je slaba zima, jer nam je ljeto bilo bla slabla. U našem su kraju piletice do prolćja i zime, kao i vrazne, a zarade od nikuda nema. U stara vremena, mi smo se u takvim prilikama pomagali sječem šume, no danas je to isključeno, jer nam drvo nikome ne ča da kupuje. Ostaje nam ono malo marve, što imamo. Moramo ih je prodavati. No tako ih je malo, kao i prolćja. I tako, ali mi uz slabe vrijednosti, ako je u mesarinama meso skupo nama mesari za blago plaćaju tako sramotno niske cijene. Ali što čemo? Mi smo pristiglih da blago prodajemo, jer se hraniti moramo. Šal je najgora doba. Zesalja ništa ne radi — zima je. Najgori su ovi mjeseci. Tako željno čekamo prolć. I tječe, jer čemo onda malo odnabnuti, lakše čemo snasti naša siromaštvo. — **Mladie.**

IZ VEPRINCA.

Orobljena crkva.

Jedne odlične noći dogodilo se nešto. Što je znao pučanstvo barčilo u veliku žanost. Išlo zvonar rano u jutro, dai pozvoni na «Zdravo Mariju», kad ina što i vidijeti. U crkvi se sram otvoreno. Kao izvan sebe poleć čovjek po e. župnika, na njegov vapaj: tati tati! — zrauli se i ostali susjed i nahrupili u crkvu. U crkvi nije više bilo nikoga. Zilkočiv umakli i odnijeli sa sobom mnogo dragocjene stvari iz svete crkve. Ova provala u crkvu i predjave je vlasnik. No zilkovecima nema još ni danas glasa ni traža.

Svega po malo

Strasna proročanstva o novom svjetskom ratu. — Englezi se u zadnje vrijeme mnogo i ozbiljno bave pitanjem novog svjetskog rata. To se najbolje vidi po svim engleskim listovima, koji dan za danom pišu o tom budućem ratu te iznašaju razna mišljenja i proročanstva o novom strasnom pokolju, koji nije po njihovom naziranju daleko. Dosada smo se već više puta uvjerili, da se proročanstva ne smiju ozbiljno shvaćati. No, uzmemo li, u obzir, da su nekoga mišljenja i proročanstva, koja su u engleskim novinama izasla izričite velike ličnosti, u čiju ozbiljnost i kompetenciju ne smijemo sumnjati, onda nas ta proročanstva sila na razmišljanje, a bogme pomalo nam i straha u kosti «ulijevaju».

Novi Svjetski rat buknuće će 28. maja 1928. — Jedan izmedju protoka o ratu je i Mister Bazil Stevart, predsjednik engleskog židovskog saveza. Židovi su i inače dobrog nosa, a što mora da je i tako! Ko da sumnjaju u jedno njegovo proročanstvo? On je pred nekog vrijeme održao u Londonu jedno predavanje, kojemu su prisustvovali mnogi važni engleski naučnjaci, a također i nekoliko članova kraljevskog doma. Židov nije baba, ali ni ljudi, koji ga su stusali nisu bene, da bi im se mogle ludosti govoriti. Stevart je to birahoj publici dokazao, da će novi svjetski rat biti proglašen 28. maja 1928. da će trajati osam godina (ni manje ni više!) i da će se sklopiti mir 1. septembra 1936. Svagako će zanimati, kako je on došao do toga strasnoga zaključka. No, to je malo teško nastumićati. On se poziva na neki «simbol velike piramide». Ta je velika piramida nekakva kombinacija svetog pisma i godina, iz povjesti. On računa, zbraja, odbija,

mnogi, dijeli neke svete brojke iz te velike piramide, a ono što iza toga računaju ispance, ono je eto strasna brojka, datum prorokovanog događaja. Kako se do toga svega dodje, to svako neznat. Zanimivo je, da se nauka ne obara na ovakova proročanstva, nego im dajpače podaje važnost. Engleski su židovi već više puta na ovaj način tačno prorokovali velike događaje, koji su se uistinu na prorokovani dan dogodili.

Proročastvo o strasnom kemijskom ratu. — Engleski vojni krugovi također se ozbiljno bave pitanjem budućeg rata. Oni doduše ne prorokuju jačinu židova Stevarta, nego smatraju, da se rat bliža, i to najprirodnijim tokom, uzrokovani današnjim međunarodnim odnosajima. Svi ovi napeti odnosaji među državama i ne mogu da urode drugim, nego ratom. Lord Helzber, koji je za vrijeme rata bio šef kabineta engleskog ministarstva vojničke, izdao je pred kratkim jednu knjizku, u kojoj se opširno bavi pitanjem novog svjetskog rata. U toj knjizi kaže on izmedju ostaloga i ovo:

Samo idealisti iz Zeneve i Lokarna mogu da vjeruju, da neće biti više rata. U budućim velikim ratovima nego se sukobiti vojnici sa vojnima, nego se države i narodi borit izdaleka, ali strasnije. Rovova (Sanctuary) neće biti. Opasnost neće postojati samo u blizini granice, nego svugdje, gdje ljudi žive, u svakom kutu zemlje. Vazduh i sni aeroplanski napadi biće najčešći i u glavnom će biti upereni protiv većih gradova. Sela će manje stradati. Novi svjetski rat biće kemijski rat. Italna kemija učinih ja za deset godina ogromni napredak, pa će u budućem ratu bombe postati suvišne! Napudat će se samo sa zagnusljivim gasovima. 2000 tona gasa je dovoljno, da se London sa cijelom okolinom poplavi gasom i visi- do 40 metara i da se bez topova uništi. Najnoviji zagnusljiviji gas, koji je proizradjen u Americi, ima tako brzi i strasni učinak, da nikakve zaštitne mjere ne pomažu, pa čak ni gas-maska.

Rat s aeroplanima i podmornicama. — Zanimivo su izjave američanskog admiral Simsa, koje je donio jedan ugledni londonski list. Admiral Sims utvrđen je vojni stručnjak. On je za vrijeme rata bio zapovjednik američanske flote, koja se je borila u evropskim vodama. Sims je rekao sljedeće:

U slučaju novoga rata — koji nije ni tako nemoguć, a možda ni tako dalek — prvi posao naš bit će da sve svoje ratne brodove sklonimo u rijeku Misisipi, jer oni neće i onako u tom ratu imati nikakvu ulogu. Budućim ratom će vladati podmornice i aeroplani. Čista morska ratna strategija će se izmjeniti, sistem blokade neće više se postojati. Danas se već izrađuju podmornice od 3000 tona, koje mogu da ponesu sobom toliko ulja, da naprave ako treba, i put oko svijeta. Flota dana već ne upotrebljava više ugali, nego petroleum. Avijoni mogu da ponesu sobom bombe od 2—4000 funti, a takva bomba može da uništi jednu veliku ratnu ladju ne samo onda, kada padne na samu ladju, nego i onda, kada padne u more pored nje. Stoga samo avijone i avijone treba graditi, jer oni će upravljati budućim svjetskim ratom!

ŠALE

Kratki roman Mark Twaina.

Glasoviti američki pisac Mark Twain, koji je napisao mnogo šaljiva djela, opisao je neki svoj događaj, iz kojeg bi svaki drugi pisac bio sigurno napisao dugački roman — ovako u kratko:

«Vozio sam se u tramvaj. Pred menom stojao je poznati hoksn Jeffrey. Izlazeci iz kola, stao sam nam slučajno na nosa. — Kada sam šest nedjelja kasnije u bolnici opet došao k sebi...»

Ne slušaj, Bože!

Nekakav čovjek stao na Božić večeri. Uzео je orah i govorio: «Kao što je ovaj orah pun, tako da bude puna kuća, hantur žita, staja marve, konoba vina i rakije!»

— Kad svrši vračanje razlije orah, a orah prazan. — Onda rekne: «Ne slušaj, Bože, što pas laje!»

RED UKRCAVANJA

kođ raznih tršć. parobrodarskih društava. 18. januara 1928.

Opći red (Turno generale) — Mornari 312; mladići palube 1. 45; mladići palube 11. 11; 30; mladi palube 45; ložari 22; ugljenari 134; mladići sobari (1) 3; mladići kuhari 25; mladi kuhinje (2) 35; mladi sobari (17) 193.

Lloyd Triestino. — Mornari 186; mladići palube 1. 70; mladići palube 11. 86; mladi palube 71; ložari 309; ugljenari 174; mladi stroja (1) 8.

Cosulich Nord. — Mornari 86; mladići palube 70; mladi palube (2) 43; mladići nađe (ingraštari) 27; ložari (1) 22; ložari nađe (3) 23; ugljenari (1) 18; mladići stroja (4) 31; mladići sobari 117; mladi sobari 60; mladići kuhari 40; kuharski naučnici (4) 21; mladi kuhinje (8) 16.

Cosulich Sud. — Mornari (8) 88; mladići palube 33; mladi palube (5) 44; mladići (ingraštari) (1) 27; ložari (1) 29; ložari nađe (3) 35; ugljenari (2) 23; mladići stroja (4) 22.

Nav. Linija Triestina. — Mornari 233; mladići palube 2; mladi palube (10) 1; mladići (2) 14; ložari (1) 50; ugljenari (1) 18; naučnici 1. 8; naučnici II. 19; mladi sobari (7) 5; mladi kuhinje (3) 6.

Triprovien. — Mornari 49; mladići palube 19; mladi palube 11; ložari 66; ugljenari 41.

Gratišim. — Mornari (1) 52; mladići palube (3) 21; mladi palube 10; ložari (3) ugljenari (3) 33.

Darevi u fond I. Rijeti

Gosp. Gaspar Farolčić iz Berseca darovao je Lit. 10. — Najljepše zahvaljujemo.

DOFISNICA UPRAVE

Ležaja Marko Šibonik. Novac primili u prvom.

Škalamera Franc Beršč. Primili u reit. Veseli sam.

IZ UREDNIŠTVA.

Iz Pometra. — Vaš dopis nismo uvstili. Vrlo nam je drago, da je Pomer upotrebovao i da je u svoje javno islovlno na svijetlo stavio. Ali nam nije drago, da je u isto vrijeme postao i centar humpovanja za jednu provinciju. — Zasio da pravimo vezicu plemenskim plesovima? — Pišite u našem drugom. To vam nije teško, a koristite. — Zdravo!

Iz Brgudeca. — Vaš dopis o izboru župana nismo našlost mogli uvstiliti. Javite se kojim drugim zgodom.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STAIK.

Titak: TISKARA «EDINOST» U TRSTU.

NA PRODAJU 124 Znidarsčevih panjeva, solidno izradjenih (skoro novih) sa jakim pećinama. Informacije daje **Josip Senđarij, Lupoglava-Istra.**

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Bančić — Kršanec p. Zminj (Gimino), Istra.

Fotograf Matko Gortan Panu

preporuča št. općinstvu mjesta i okolice svoju **fotografsku radionu**

iznajmljuje broj svjetlosne fotografije po klijentom kao i poljovnom vezanju, te pavezava slike (negativom). Fotografiranje za putnike (gaz-porno) kaptolovuje u toku 1 sata.

KURJE OČI

(Kale)

Ijičji brzo i uspješno mast

Farmacia Sponza

TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST

Čuvajte se patvorila!

Mast Rva možete dobiti u svim ljekarnama uz sniženju cijenu od 3 lire.

E. PECENCO, TRST - VIA MUZZA VECCHIA 3

(Iza moštarnice)

Strojvi za šivanje, vezenje i pletenje

Adler - Neumann - Junker & Ruh

najbolji za običaj i obrt.

Bezpлатno podučavanje za vezenje. Potrebštine za stroj. Popravci. Uposjava molotnog pogona. Stara trčanska tvrđka, ustanovljena 1858.